

téma: Obezita

sekce: Lékařská sekce

forma prezentace: poster

vlo.il: MUDr. Lubica Cibičková, Ph.D.

SLEDOVÁNÍ FAKTORŮ OVLIVŇUJÍCÍCH ÚSPĚŠNOST LÉČBY OBÉZNÍCH PACIENTŮ

autoři: Lubica Cibičková¹, Jan Schovánek¹, Martina Kubová², Kateřina Langová³

¹ *III. interní klinika – nefrologická, revmatologická a endokrinologická, LF UP Olomouc a Fakultní nemocnice Olomouc*

² *Studentka 6. ročníku LF UP Olomouc*

³ *Ústav lékařské biofyziky, LF UP Olomouc*

Úvod: Obezita je v dnešní době velkým zdravotním problémem zejména z hlediska vzniku závažných komplikací. Při její terapii je apelováno na změnu životního stylu. Zatím však není zcela jasné, které z doporučovaných změn mají největší efekt na redukci hmotnosti. Cílem naší práce bylo zkoumání souvislostí mezi vybranými sledovanými parametry a celkovou úspěšností léčby obezity.

Metodika: Do studie bylo zahrnuto 89 pacientů z naší obezitologické poradny. Vstupně byli pacienti dotazováni na svou hmotnost v 18 letech, výskyt obezity v rodině, redukční pokusy v minulosti, jo-jo efekty, pohybová omezení a sportování v minulosti, přítomnost diabetu, a bylo provedeno základní antropometrické vyšetření. Po pečlivé edukaci byl pacient pozván na kontrolu za 3 a 6 měsíců, kde byl opět zvážen, bylo provedeno kontrolní biometrické měření a byl dotazován, jaká další režimová opatření učinil.

Výsledky: Po statistickém zpracování námi sledovaných parametrů jsme zjistili, že vyšší hmotnostní úbytek po 6 měsících byl pozorován u pacientů, kteří byli zatíženi výskytem obezity v rodině—at' již v relativním úbytku ($p = 0,058$), tak i absolutním ($p=0,059$). Statisticky významná závislost byla také prokázána u absolutního úbytku hmotnosti a hmotnosti v 18 letech ($r = 0,268$, $p = 0,012$). Ostatní sledované parametry neměly na redukci hmotnosti signifikantní vliv.

Závěr: Úspěšnost léčby nemusí být dána pouze omezením energetického příjmu, ale může být ovlivněna i genetickými polymorfismy, čemuž by odpovídalo i to, že pacienti, kteří byli zatíženi rodinnou anamnézou obezity a byli už v 18 letech obézní, ve skutečnosti, po nastavení režimu, hubli lépe než ti, u kterých se obezita v 18 letech a v rodině nevyskytovala. Tento jev byl popsán už v minulosti na skupině 350 obézních dětí a bylo dokázáno, že u nositelů rizikových polymorfizmů asociovaných s obezitou byla lepší odezva na režimová a

dietní opatření (Zlatohlávek et al., Vnitř Lék 2014).
Práce byla podpořena grantem MZČR - RVO (FNOL, 00098892).